

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnistvo in ekspeditja v „Katol. Tiskar“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 94.

V Ljubljani, v sredo 27. aprila 1898.

Letnik XXVI.

Državni zbor.

Dunaj, 26. aprila.

Predsednik dr. Fuchs otvori sejo kmalu po 11. uri. Po zbornici šumi, kakor v čebelnjaku; galerije so precej polne, ker občinstvo pričakuje danes burne debate o ministerskih zatožbah in glasovanja, katerega izid je v tem trenutku še negotov, ako se katoliška ljudska stranka ne udeleži glasovanja in Italijani glasujejo z levico.

Začetkom seje zapisnikarji čitajo razne nove predloge in interpelacije. To priliko je porabil zapisnikar, iz lanskih dogodkov prosluli profesor dr. Pfersche, ker pograbil je interpelacijo dr. Pergelta in tovarišev glede zadnjih dogodkov v Pragi ter jo čital na vse grlo, da zbornica ne presliši odločnih besed, s katerimi interpelantje zahtevajo, da grof Thun takoj premesti cesarskega namestnika v Pragi, odvzame vse posle praškemu županu, ki baje noče varovati praških Nemcev proti češki »druhalu«, in da vlada povrne Nemcem vso škodo, katero so jim povzročili zadnji nemiri. Levičarji glasno pritrjujejo interpelantom, dr. Lecher kliče: Vlada mora odgovoriti! Da, če Nemcu kjerkoli v Avstriji stopiš na kurje oko, strese se celo Germanije kip v Niederwaldu.

Dr. Hofmann interpeluje vlado, ali je res grof Badeni dovolil listu »Reichswehr« 215.000 gld. podpore in odkod je vzel to svoto. No, iz svojega žepa gotovo ne! Sicer se nikakor ne strinja s politično moralo, da vlade za svoje namene podkupujejo liste, vendar pa je vsaka vlada v sedanjem času brez zaslombe političnih listov naravnost onemogla v vrtincu političnih homatij.

Sicer pa današnja »Reichswehr« sama pojasni vso zvezo z grofom Badenijem.

Ministerska zatožba.

Prvi današnji govornik Zallinger je v imenu svojih ožjih tirolskih tovarišev, ki so člani katoliške ljudske stranke, jasno, odločno in mirno pojasnil vse dogodke v svoji stranki. Rekel je, da tisti, ki niso podpisali Falkenhaynovega predloga, še danes obsojajo ta predlog, a tudi dogodke, ki so bili povod temu predlogu. Navzlic temu pa ne bodo glasovali za zatožbo, ker nima danes nobenega smisla. Grof Badeni je politično mrtev, lex Falkenhayn ne velja, zatožba itak ne bode vsprejeta, čemu torej krik, čemu prazne besede, čemu potrata časa. Levičarji, posebno pa Wolf, govorniku vedno segajo v besedo. Wolf mu kliče: Vi se bojite svojih volivcev. Zallinger ga jako dobro zavrača. Reče mu: Le pridite vi, gospod Wolf, med moje volivce, v dolino, kjer se je rodil in živel Hofer, pokazali vam bodo pot nazaj. (Živahno odobravanje na desnici.)

Zallinger, nadaljujoč svoj govor, pravi: Mi smo lani vložili predlog glede jezikovne vredbe, toda vi na levi ste preprečili vsako obravnavo. Sedaj imate priliko, da glasujete za jezikovni odsek, ki naj izdela načrt zakona, da more vlada preklicati naredbe. Katoliška ljudska stranka pa vztraja v zvezi z večino, ker noče, da bi v Avstriji odločevali socijalni demokratje in dokazi na ulici. (Živahni dobroklici.) Zallinger dalje izvaja, da njegova stranka ni utaknila svojega programa v žep, temveč prinesla ga v zbornico, da ga izvršuje. In to je bil za nekatere tovariše povod, da so glasovali za Falkenhaynov predlog, ker so

upali, da postane v zbornici mir in red. Katoliška ljudska stranka hoče varovati nemške koristi, koder so v resnici v nevarnosti. Toda nemški katoliki ne bodo nikdar tlačili liberalizmu, ki je v Avstriji dolga stoletja zatiral vsako pravo prostost. Nemški liberalci so največji tirani, o tem pričajo razni zakoni, katere so sklenili, v prvi vrsti pa zakon za ljudsko šolo, ki je cerkvi in starišem vzel vsako pravico do vzgoje otrok. Vi nemški liberalci, pravi govornik, vedno zahtevate, naj ostane vse pri starem. A to je ravno, kar razdvaja nemški narod ter ovira vsako plodovito delo v zbornici. Socijalni demokratje širijo svoje pogubne ideje, proti katerim treba združenega dela vseh resnih strank v pravem krščanskem duhu. Zato naj se združijo sedaj ob preteči nevarnosti vsi prijatelji reda, dela in avtoritete. (Živahno odobravanje, levičarji se posmehujejo.)

Za njim je antisemit Bielohlawek nekaj kvasil o nemštvu, dr. Scheicher pa je očital Badenijevi, Gautschevi in sedanji vladi popustljivost nasproti poulični druhalu. Grof Badeni se je ustrašil izgredov na ulici, Gautsch nemških dijakov in grofa Thuna strahujejo laški mladiči in kričarji v Trstu. Kje je avtoriteta? In te žalostne razmere so vzrok, da Avstriji Mažari narekujejo pogoje.

Ko Scheicher konča svoj govor in predsednik naznani, da pride na vrsto dr. Kramar, tedaj se usuje vsa levica s svojih sedežev proti češkim klopem. V zbornici nastane hrup, kakor minolo leto za časa najhujše obstrukcije. Levičarji kličejo unisono »pfui«, »Abzug«, desnica živahno ploska. Dr. Kramar čaka, da se poleže vihar, toda menažerija tuli in rjove kakor besna. Dr.

LISTEK.

Snubač.

(Češki spisal K. Kren. Poslovenil Savo Savič.)

(Konec.)

Prišel je župan, napravil red in razsodil, da mora kovačica pipo plačati, toda Honza naj bi ji to odpustil, ker kovačica morebiti že dobro ne vidi.

»Kaj, ne vidi? V usta si ne vidi, to je, to. Toda da ne reče kdo, da sem tak ali tak, naj ima to pipo na vesti. Le škoda, da je bila že tako ožgana.«

»Kaj ožgana? Jaz ožgana? O ti brezbožni sin!« je govorila kovačica.

»Tako vidite, gospod župan. Je-li mogoče s to žensko pametno govoriti? Vi, strupena, vi niste ožgana, ampak črna, črna vsa kakor tisti, ki je zapeljal Evo. Razumete?«

Kovačica je hitro odšla plakajoč ter glasno zabavljajoč in ostali so šli zopet na izlet in kakor je že, da teče po ljudskih žlebih kalna voda, so govorili mnogokaj o Franceljnu in Marijanici.

Honza vendar, ki je na svojo jezo šel pit, ni pustil Franceljnu ničesar očitati. »Francelj je pošten človek in ne pustim kaj takega o njem govoriti. Poznam ga kot svoj žep. In to vam po-

vem: ko bodo naši veteranci nosili puške in bo stara kovačica umrla, pa ji bodo izrezali jezik in veteranci bodo morali vanj streljati, in jaz stavim, da ga niti najspretnejši ne zadene! In veste zakaj ne? Ta jezik bo še po smrti migal, potlej ga pa zadene, če ga moreš!«

Tako in podobno je govoril Honza in pil dolgo v noč na svojo jezo.

Marijanica je med tem bežala preko polja domov in jokala.

»Ali za Boga! Kaj ti je, dekle?« je prašala Pridalka.

»Oh, ne vprašaj in spravi mi vso obleko vkup. Pojdem domov.«

»Prosim te, ne blazni in povej, kaj se je zgodilo.«

Marijanica je pripovedovala v svoji deklji priprostosti vse od konca do kraja.

Pridalovka se je zasmejala: »Ko bi to kak drug rekel, kakor stara kovačica, bilo bi slabo. Toda tako? Ljudje jo vendar poznajo in vedo, da zelo po ceni prodaja. Nič si s tega ne delaj in s Franceljnom že jaz sama spregovorim, da pripozna naravnost, kaj misli.«

»Ali prosim te, ko jaz —«

»Nobenega ali! Vem, da bi segla po njem z obema rokama in verjemi mi, da bi boljšega ne dobila. Vzemi med tem Cirilčka in jaz grem pogledat v hlev.«

Bilo je že po avemariji, ko je šel Francelj zopet nekako z negotovim korakom k Pridalovim.

Hotel je storiti vsemu konec in se pogovoriti s Pridalovko mej štirimi očmi, če bi mogel snubiti Marijanico in da bi v tem slučaju pri nji zanj prosila.

Šel je v sobo. Bilo je že precej tema. Pri mizi je videl žensko postavlo z detetom.

»Dobro«, si je mislil, »Pridalka je sama in to mi daje pogum.«

Pozdravil je in pričel: »Pridalka, ali bi se mogel z vami pogovoriti?«

Sklonila je glavo k detetu.

»Pridalka, poznate me in veste, kakšen sem. Imam posestvo, nikdo o meni nič hudega ne ve, in kar se je danes zgodilo, ni bilo tako, kakor je kovačica raztrobila. Ljudje že govore in najboljše bode, če jo kar pošteno zasnuhim. Verujte mi, da jo imam zelo rad in da bi jo na rokah nosil, če bi postala moja žena. Ali bi mi ne mogli povedati, če bi me ona —« ni mu hotelo iz ust, kakor bi ga zopet tista sodna ovratnica stiskala — »če bi me ona hotela?«

»Hoče!«

»In veste to gotovo?«

»Vem.«

V tem je prišel nekdo s svetilko v sobo. Francelj se je obrnil in čudo, da ni odrevenel. Pred njim pri vratih je stala s svetilko Pridalka;

Kramar vendar prične govoriti ter tudi konča svoj govor med vednim krikom in vikom. Vršili so se lanski obstrukcijski prizori. Govornika so mogli razumeti le najbližji poslušalci. Razgrajali so še znani kričaći: Türk, Pommer, Lemisch, Ressel, Bendel, Steiner, Glöckner, Kindermann, Herbst, Wolf, Schönerer in drugi patentirani Prusaki.

Dalje so govorili dr. Bareuther, Millesi, dr. Funke, Bendel, Röhlting in Berner, konečno stvarno popravljali poslanci Kaftan, Vašaty, Udržal, Kaiser, Berner in Taniacziewicz.

Mej stvarnimi in nestvarnimi popravki zvoni predsednik ter kliče poslance k glasovanju. Posl. Berner predlaga glasovanje po imenih, da se namreč vsi trije predlogi glede zatožbe grofa Badenija izroče posebnemu odseku v razpravo in poročanje. Za predlog, da se glasovanje vrši po imenih, vstane tudi vsa desnica, kar vzbudi smeh med levičarji. Glasovanje se vrši med glasnimi opazkami in smehom. Italijani in ustavoverni veleposestniki glasujejo z levico, istotako dr. Kapferer in dr. Schöpfer, ki sta izstopila iz kat. ljudske stranke; kat. ljudska stranka se glasovanja ne udeležuje. Ko Stojalowski glasuje z desnico, nastane med levičarji velik krik; kličejo mu, naj gre na desnico.

Izid glasovanja je presenetil vso zbornico. Ker so bili odsotni štirje Rumuni, nekaj Poljakov, štirje Hrvati in so z levico glasovali tudi trije člani poljske ljudske stranke in dva radikalna Rusina, je bil predlog levičarjev vsprejet s 175 glasovi proti 167. Ko predsednik naznani ta izid, nastane na levičarski huronski krik. Levica ploska, galerija tepta, mnogi mahajo z robcii. In kaj je posledica: Moralna zmaga nemške svojeglavnosti in ošabnosti.

Predlog glede zatožbe se izroči odseku, kjer bode sicer pokopan, a vendar je ta udarec za desnico jako občutljiv, kajti večine v istini več ni. Bliža se dan odločitve sedanjemu parlamentu.

Česa treba Trstu?

(Socijalno-politična razmišljanja.)

II.

Odkar stoji Trst, peča se njegovo prebivalstvo po veliki večini s trgovino, največ s trgovino živil. V prvih početkih so bili naseljeni tu priprosti ribiči, ki so to svoje blago spečavali na suho. Pozneje se je razvil od stoletja do stoletja živahnejši promet preko morja in sicer z vsakojakim notranjim in inozemskim blagom. Tako je postal Trst, ki v klimatičnem oziru šteje med malo ugodna primorska mesta, kot tržišče jedno najvažnejših mest v Evropi.

Ker se je pečalo tržaško prebivalstvo vse-skozi s trgovino, a v prvi vrsti z razpečavanjem živil, je lahko umevno, da je to ljudstvo bilo in tudi postalo čedalje bolj materialistično in nagneno k telesnemu uživanju, ter da ni poznalo

obrne se k mizi in tam sedi s Cirilčkom Marijanica in on revež je mislil, da je to Pridalka.

Pridalka je takoj spoznala, kaj se je dogodilo, in se je pošalila: »Tako, pozdravljam vas! Prišli ste pomagat Marijanici spravljati obleko za pot domov?«

Francelj je postal pogumnejši: »Marijanica, jaz sem se zmotil v osebi in kar sem rekel, to zdaj že veste. Ali se vi niste zmotila v besedi?«

»Ne.«

»Tako tedaj, mati Pridalka, ste od danes moja svakinja in Marijanica moja nevesta.«

»Ali, ali! To je meni novo! No, če mora biti, naj bo v Božjem imenu. Pridal bo imel veselje.«

In bilo je govorjenja, ko je gospod župnik takoj prihodnjo nedeljo potem oznanil: »V sv. zakon menita stopiti . . .« In ne samo menita, ampak tudi resnično sta stopila v zakonski stan.

Kovačici je odpustil, Honzu je kupil novo, lepo »porcelanko« in Honza je zato odpustil tudi kovačici, ki še sedaj živi in se pritožuje, da jo zapušča moč, toda jezik se ji še vedno trese kakor gladnemu želodec po telečji pečenki.

Francelju ne hodi Cirilček po tobak. Zakaj bi pošiljal tujega, ko ima svoje?

Časi še povasuje, pove namreč v krčmi kaj o Bosni, toda stari Vymazal mu že več ne pri-trjuje. Odšel je k oni veliki armadi, kjer tudi nas druge pričakujejo.

druzega vžitka kakor oni, kateri nudi dobra in obila jed in pijača in s tem združena realna uživanja. Na kaj družega to ljudstvo ni dosti mislilo in ne misli niti danes. Kaj in koliko se bode jedlo in pilo, le na to misli Tržačan in pisec tega ni videl še nikjer na svetu, da bi ljudje, tudi revnega stanu, povžili take množine jedi, kakor je povžije to ljudstvo.

Jako ugodni življenjski pogoji, ki so vladali v Trstu še v nedavni prošlosti, pak so seveda povsem omogočili tako čezmerno realno uživanje, kajti do odprave proste luke so bila živila v Trstu tako cena, da menda nikjer v Avstriji ne tako in rek: »pod sv. Justom se živi, če nikjer na svetu ne«, datira prav iz teh srečnih časov tržaškega ozbilja.

Da je vse rilo v Trst v istih časih, postajati deležnim teh ugodnosti za življenje, je samo ob sebi umevno in kršni Kras, po katerem je vodila državna cesta v ta obmorski Eldorado, ve povedati marsikatero čudno prigodbo o potujočih trgovcih s Kranjskega, Štajerskega itd., prigodbe, ki ne pridejo še tako z lepa iz spomina našega naroda. Skratka, Trst je imel v oni dobi proste luke, v oni predželeznični dobi toliko privlačno silo, da je potegnil v sé ljudstva iz uprav raznih krajev Avstrije in tudi iz družih držav, osobito iz Italije. Vse je prišlo sem trgovat, prodajat in kupovat, vse je prišlo se naslajat na sreči, ki je sijala, kakor lepo solnce, raz holmec sv. Justa.

Zadovoljnih obrazov je videl sv. Just tedaj pod svojem okriljem toliko, kakor jih menda ne bo nikoli več, dokler bo stal Trst, in še danes je videti taci obrazov izza onih dob, obrazov, raz katerih ni mogel zbrisati žara zadovoljstva ves poznejši materialistični boj tržaškega prebivalstva.

Da je ob tem vrenji v Trst, ki se je vršilo od strani raznega prebivalstva družih krajev, postal pozoren na Trst tudi jud in sicer v podvojeni meri, je lahko misliti, zlasti po usodepolnih prekucijah leta 1848.

Žid je izpoznal, da je Trst torišče njegovi špekulaciji, kakor ne kmalo kateri kraj, in lotil se je dela z vso prirojeno mu brezozirnostjo, z vso samopašno enerzijo, ki je po naturi lastna le temu požrešnemu azijskemu plemenu.

S tem pa je prišel tudi konec takozvanemu splošnemu blagostanju tržaškega prebivalstva, konec prijateljskemu razmerju mej tem prebivalstvom in nastopila je doba zavisti, sovraštva in preganjanja slaberega po močnejem, vse zaradi pridobivanja materialne koristi.

Ako je v prejšnjih dobah privoščil sosed sosedu kos kruha in sta se mej trudom pridnih rok složno delila za dobiček ter je mirnim načinom raslo njihovo blagostanje, ni jima pustil pozneje žid do sape, ker vlekel jima je izpred ust grizljaj in gromadil na svoj kup in to v toliki meri, da ni bilo moč bojevati se uspešno proti njegovi požrešnosti in prekanjenosti. Od dne do dne je nastopal žid brezobzirneje, od dne do dne nagromadil okoli sebe višji kup, dočim se je znižal kup kristijana.

Po takem židovskem nastopanju je nastopila med trgujočim prebivalstvom tržaškim neka nervoznost, neko nenaravno gibanje, ki ni bilo več zdravo za nežidovsko prebivalstvo. Vse je hitelo, da bi se moglo vzdržati nasproti židovski špekulaciji in ko je po prihodu železnice padla tudi prosta luka, tedaj je bila zapečeten usoda tržaškega prebivalstva za nedogledne čase.

Ako pa je bilo to prebivalstvo v jednom obziru materialistično že poprej in malo ali nič do-vzetno za višje duševne pojme in nazore, padlo je tem nižje potem, ko je je pritiralo židovstvo v pravcati boj za obstanek. Poslej je le vsakdo mislil na to, kako in koliko bi pridobil, brez ozira na to, ali je pridobljeno tudi pošteno, in s tem je pričela demoralizacija. Cerkev, beseda božja, ki je imela v prejšnjih dobah še nekaj dobrodejen vpliv na prebivalstvo, dasi tudi tedaj »ni imelo časa«, da bi »molilo«, izgubila je ta svoj vpliv skoro popolnoma sedaj, po napadu židovstva na obstanek krščanskega prebivalstva.

Toda židovstvu ni zadostoval ta, v njegovih očeh »bore začetek«, židje so hoteli več in več, židje so hoteli vse. Videč, kako prodira njihova »moč«, odprli so ti azijski lopovi zoper

obstanek kristijanov tržaških napad na vsej črti. Jeli so širiti po jedni strani demoralizacijo po časopisju med ljudstvom sploh in po drugi strani vzgajati v sanjavem italijanskem ljudstvu nezdrave politične sanjarije in je tako od-vračati od praktičnega dela, katero so okupo-vali židje za se, za svojo korist. In to je doba, ko je dobila za ogerskim Košutom Italija svojega Garibaldija in Primorska s Trstom svoje neodrešene odrešitelje, doba, ki je zorela za — ide-ale tržaških judov in judov sploh.

(Dalje sledi.)

Konfiskacije in preganjanje domoljubnih pisateljev na Hrvatskem.

Iz Zagreba, 19. aprila.

Odkar traje današnji zistem na Hrvatskem, pomnožile so se konfiskacije časopisov in knjig do nenavadnega števila. Tako je »Obzor« doživel pred nedavnim že 800. konfiskacijo, a če pojde tako naprej, slavi v kratkem tisočero, saj ne mine teden, da ga ne bi redarstvo zaplenilo po dvakrat ali trikrat. Slabo se godi tudi »Hrvatskej Domo-vini«, a »Posavskega Hrvata« so s konfiskacijami za nekaj časa zatrli. V oči bode mažarone tudi »Prijatelj Naroda«, ker je močno med narodom razširjen, pa ga tudi prav pogostoma zasačijo, posebno ob velikih praznikih, ker takrat izide po navadi v obširnem izdanju. Toda ta ogromni plen ni mogel zadovoljiti mažarone; posegli so še malo dalje celo med poučne in zabavne časopise. Tudi na tem polju so našli za današnji zistem nevar-nih stvari v prijetnih pripovedih iz davnih časov, ki so bili dandanašnjim precej podobni. Tako so zaplenili predzadnjo številko zabavnega in pouč-nega časopisa »Vienca« radi pripovedi »Životopis jedne ekscelencije«, v kateri je poznati in priljub-ljeni pisatelj Gjalski načrtal izvrstno renegata in mameluka, kakoršnih je dandanes na Hrvatskem le odveč. Živo in jasno pripovedanje odličnega domoljubnega pisatelja je zadelo marsikaterega današnjih mogotcev, pa niso mogli vstrpeti, da se to bere brez zapreke. Redarstvena oblast je po-segla vmes in konfiskacija se je izvršila na isti način, kakor s političnim časopisom.

Ali za pisatelja je imela ta konfiskacija še posebno hude posledke. On je namreč činovnik — pravo ime mu je Babić — pri politični oblasti. Bil je marljiv in dober delavec, vender pa so ga zapostavljali ter se ni mogel visoko pospeti radi svojega poštenega narodnega mišljenja. Nekaj bo-lehen poprosi pred nedavnim za kratek dopust, toda dobil je dolgega, kajti ravno za piruhe so mu poslali modro polo — umirovili so ga. Po tem činu se more najbolje presoditi današnje stanje na Hrvatskem, ko se delaven in vesten uradnik goni v pokoj radi svojega književnega delovanja, seveda delovanja domoljubnega, a ne Hrvatstvu nasprotnega. Pri Hrvatih se zdaj inte-ligentni delavci na književnem polju preganjajo, ker goje pravo domoljubje, ki je nameram da-našnjega zistema na potu radi izvedbe poznate ideje.

Taki domoljubni pisatelj se povsodi visoko čislajo, a uradništvo se ž njimi ponaša, ker mu delajo le čast. Tako se godi pri vseh naprednih in prosvetljenih narodih, in tudi pri zaveznikih hrvatskih pri Mažarih, ki gotovo ne bi dopustili, da se tako ravna z domoljubnim pisateljem, kakor se je to zgodilo Babiću, žalibog da ravno radi Mažarov, ki hočejo zatreti vse, kar je slovanskega pod ogersko krono. Njim je seveda prav, če se na Hrvatskem tako ravna, ali upili bi na vse grlo, ko bi se zgodilo kaj takega na Ogorskem. Slovan se slobodno tlači, da se le Nemcu in Mažaru las ne skrivi. Spisatelju Babiću je s takim ravnanjem storjena velika krivica, ali z druge strani se mora priznati, da bode ravno s tem narodni stvari po-magano, kajti zdaj se bode mogel zaslužni pisa-telj popolnoma p-svetiti književnosti, za katero do zdaj ni imel dovolj časa, pa se je nadjati, da na ta način dobi hrvatski narod od njega še lepih plodov.

Ker govorimo že o konfiskacijah, naj ome-nimo še jednega slučaja, ki še bolj razjasnjuje žalostne politične in književne odnose na Hrvat-skem. Poznati hrvatski pisatelj Ivan Jemerišić, župnik v Grubišnem polju, ki je dobil za svoja dva spisa »Majka u radu za Boga i Hrvatsku«

ter »Bog i Hrvati« priznanje od vseh pravih rodoljubov, napisal je novo obsežno knjigo v narodnem duhu. Naslov ji je dal »Hrvatski narod«, ker je namenjena hrvatskemu narodu, da ga poduči o vsem, kar je potrebno znati, posebno o njegovih dolžnostih do Boga in domovine. Za to knjigo je zbiral neumorni spisatelj gradivo več let in šele lansko jesen je došel, da preda delo v tisk. Knjiga obsega 37 tiskanih pol ter je bila tiskana v 5000 izvodih, saj se je spisatelj po vsej pravici nadjal, da jo bode čisto lahko razprodal. Potrošil je za delo 3000 gld., pa se nadjal, da bode to svoto kmalu zbral za razprodano knjigo ter zadovoljil svoje dolžnike. Toda državno pravičništvo je drugače obrnilo. Staknilo je v tej knjigi veliko število izrek, češ da so nevarne za obstanek današnjega zistema na Hrvatskem. Spisatelj je povedal v tej knjigi marsikatero golo resnico, kako se dandanes godi hrvatskemu narodu in kakšne borbe ga še čakajo, če se bo hotel vzdržati. Odkril je vse namere licemernega hrvatskega zaveznika, ki stega svojo roko po hrvatskih zemljah, da jih spravi popolnoma pod svojo oblast s pomočjo svojih privržencev, katere vzdržuje na Hrvatskem. Spisatelj opominja narod, da se zbudi in spregleda, v kakšni nevarnosti se nahaja, pa da se zakonitim potom otrese tega tujega gospodstva. Taki nauki se ne dopadajo današnjim mogotcem, pa zategadelj zatro vsak spis, ki budi narod ter ga opozoruje na opreznost. In tako se je zgodilo tudi s to knjigo, katero bi sicer domoljubna vlada gotovo priporočila za branje, saj jo je napisal poznat pisatelj in uzoren duhoven, ki želi gotovo le srečo svojemu narodu ter smatra za svojo dolžnost podučiti ga v njegovih verskih in domovinskih dolžnostih. Toda na Hrvatskem se dandanes smatra za versko dolžnost hvalospev novim cerkvenopolitičnim postavam, in za domovinsko dolžnost hvalospev današnjemu mažarskemu sistemu in zaveznikom Mažarom. Vse, kar je temu protivno, se mora ugonobiti in pokončiti. 5000 komadov knjige je odpeljanih iz tiskarne v redarstvene urade, kjer so jih bržkone pokončali, mesto da so se razširili med narodom ter širili v njem prosveto, a siromašni župnik, ki komaj živi od svojih slabih dohodkov, je zgubil 3000 gld., katerih pa še ni v stanu plačati. Zdaj zbira naročnike za drugo izdanje, v katerem bi seveda moral izpustiti vse inkriminirane izreke, da mu se vsaj deloma nadomestijo stroški. Pa recite, če niso na Hrvatskem že res dozoreli odnošaji, da se spremene, in da hrvatski narod vsaj malo oddahne.

Nadejamo se, da pride tudi to, saj junaški hrvatski narod vendar ni za to vstvarjen, da bode rob svojih sosedov, posebno še onega sosedu, ki se mu vedno prilizuje kot njegov zaveznik, a to zavezništvo neprenehoma zlorabi v svoje vladateljske svrhe, ki se izvršujejo v raznih oblikah, med katerimi nahajamo tudi zgoraj omenjene konfiskacije.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. aprila.

Opozicija je zmaga. S 175 proti 167 glasovi torej z osmimi glasovi večine je bil v včerajšnji seji vsprejet nujni predlog nemških nacionalcev in socialnih demokratov, naj se bivši ministerski predsednik grof Badeni pozove na odgovor radi znanih dogodkov v poslanski zbornici v zadnjih sejah trinajstega zasedanja državnega zbora. Akoravno ta sklep ni kdove kako nevaren za razvoj naših notranjih razmer in je nadejamo, da nemški in socialistični kričarji ne prodro s svojimi bedastimi zahtevami v drugem in tretjem branju, je vendar škandalozna za avstrijski parlament in njega slovansko-krščansko večino, da kaj takega dopusti. Izid včerajšnjega imenskega glasovanja je najboljši dokaz o nesolidarnosti tiste desnice, ki je menila, da je ne premaga nobena sila. Ako pomislimo, da more zbrati opozicija v najboljšem slučaju le kakih 190 glasov in da odpade torej na desnico še vedno nad 230 glasov, razvidimo, da je moglo priti do tega poraza le vsled nebriznosti slovanskih zastopnikov, ki sami razpolagajo s 170 glasovi. Z desnico je pa gotovo glasovala velika večina, ako ne vsi, čeških veleposestnikov, ki štejejo 21 mož, in tudi nekaj mož katoliške ljudske stranke, vsaj toliko, kolikor jih je glasovalo za predlog, je gotovo bilo

proti predlogu, akoravno se večina te stranke ni vdeleževala glasovanja. Ako nadalje vpoštevamo, da je bilo s katoliško ljudsko stranko prisotnih le kakih 380 poslancev in da je bilo levičarjev odsotnih le kakih 20, uvidimo, da se nad 25 slovanskih zastopnikov ni vdeležilo glasovanja, ki so torej sami zakrivali sramotni poraz. Popolnoma umevno je, da je levica z galerijo vred frenetično ploskala, ko je predsednik dr. Fuchs naznanil izid imenskega glasovanja. — Včerajšnji dan nam je znova pokazal, da z našim državnim zborom v sedanji sestavi avstrijski narodi ne bodo dospeli do nikakega cilja in da je torej mnogo bolje, da zastopniki čim preje poberejo kopita in prihranijo davkoplačevalcem vsaj nekaj desetakov. Škandal za celo Evropo je, ako kričarji rogovilijo po zbornici, toda nič manjši škandal je pa tudi dogodek včerajšnjega dne.

Praški dogodek v zbornici. Posl. Funke s tovariši je menda komaj čakal prilike, da more zopet zrohniti v zbornici nad vlado, praškim namestnikom in češkim prebivalstvom, ter je z največjim zadovoljstvom pogreval vse, kar so objavili nemško-nacionalni listi. Zahteval je z vso energijo, naj vlada takoj odzove praškega namestnika, ki s svojim postopanjem naravnost pospešuje upor proti »skrajno mirnemu« prebivalstvu, naj izroči čast praškega župana kaki drugi osebi, ki ne bo vodila kot Podlipny, vse protinemske izgrede. Umevno je, da je končno tudi zahteval, da skrbi vlada, da se nemškemu prebivalstvu povrne vsa ogromna škoda. Interpelant in vsi njegovi somišljeniki morda res mislijo, da bo vlada iz strahu pred njimi spodila vse Čehe iz »nemške« Prage ter imenovala Schönerja ali Wolfa praškim namestnikom, kakega drugega Tevtona pa potrdila praškim županom.

Rusija in Črnogorci. Skoro vsako leto poda ruski car kak nov dokaz svoje naklonjenosti napram malemu črnogorskemu narodu in tudi letos, kot smo že poročali, je podaril car Nikolaj črnogorskemu knezu 30.000 pušk in 30 milijonov patron. Glasilo kneza Uchtomskega, Petroburskija Wjedomosti, pojasnjuje v daljšem članku namen, ki ga ima pri tem ruski car in njegova vlada. — Oborožiti treba Črnogorce, ker je znano, da je Črnagora predstraža velike Rusije na Balkanu, čegar zunanja politika je velike važnosti za Rusijo. Miroljubnost Rusije je sicer zadostno dokazana, toda nikakor se ne sme odreči nalogi, ki jo ima rusko carstvo kot slovanska velesila in pokroviteljica slovanskih dežel in pravoslavlj. Velike važnosti, katero ima za Rusijo kakoršna koli rešitev bosniško-hercegovinskega vprašanja in ki ima svoje središče v Cetinju, Rusija ne sme izgubiti izpred očíj, akoravno v svesti si svoje moči le tiho opazuje vsak pojav v politiki. Ko pa pride ugodna prilika, potegniti se hoče Rusija za svoje krvne in verske sobrate in ne bo dopustila, da se obnove napake iz l. 1878. Da bi pa tem dvoumnim besedam dala nekoliko barve, ogrne naglo drug plašč in očetovsko opominja prebivalstvo Bosne in Hercegovine, naj zatre v sebi vsako vretje, kajti »le mirne zmage razveseljujejo človeško srce.« Ta list je torej sedaj pojasnil, kaj pomenijo vsakoletna darila, ki dohajajo iz Petrograda v Cetinje. Smatrati jih je za predpripravo za veliko rusko akcijo na Balkanu, ki se namerava izvesti, ko napoči ugodna prilika.

Ruski krogi o špansko-ameriški vojski. Omenjali smo že, da se ruski oficijozni listi izredno zanimajo za vojsko, ki se je pričela mej Španijo in Ameriko, in da se nadejajo najhujih posledic te vojske za celo Evropo. Res je sicer, pišejo ti listi, posebno pa »Novosti« in »Wedomosti«, da so sklenile vse evropske velesile, ohraniti popolno neutralnost v tem vprašanju in da toraj hočejo prepustiti bojavnika popolno lastnim močem, toda kaj lahko je mogoče, da nastopijo v tem oziru popolno drugačno pot. In res to domnevanje ni popolno izključeno, kajti vse se boji, da bodo Angleži provzročali največ preglavice s svojo kramarsko politiko. Trdovratno se sicer taji, da bi imeli Angleži kako tajno zvezo z Amerikanci, toda v istini se pa ne more tajiti, da simpatizujejo Angleži z Amerikanci in da jim bodo skrivoma ali pa tudi javno pomagali. In ako se to zgodi, potem se ne raztegne nevarnost samo na Ameriko in Španijo, ampak na razne druge države, posebno pa one, ki imajo kaj interesa v zunanji prekomorski politiki.

Cerkveni letopis.

Cerkev presv. Srca Jezusovega v Gorici.

(Konec.)

Ko so na tak način izpodleteli naporji za pridobitev zemljišča na starem pokopališču, se je moral odbor odločiti: ali naj se za vedno odreče zidanju cerkve, za katero so se toliko zanimali verniki, ali pa naj izbere drug prostor.

Ako bi bili morali dobrotniki voliti, naj li zidajo ali ne, vemo, da bi se bili odločili za zidanje, potem pa bodi kjerkoli. Tako tudi mi. Prisiljeni smo bili zapustiti oni blagoslovljeni kraj, katerega smo vedno želeli. Zato smo slednjič sklenili kupiti drug prostor za zidanje. To pravico nam dajó pravila v 3. členu.

Ta prostor, katerega je kupil odbor, da bo tam postavil namenjeno cerkev, zaobljubljeno Presvetemu Srcu Jezusovemu, meri 4183-43 kvadratnih metrov. Tla so vzdignena in trdna. Leži pa ta prostor tam, kjer se stikate ulici Usina in Leoni. Obrnen je proti cesti Corso Francesco Giuseppe. Nova cerkev bo ustrezala dušnim potrebam prebivavcev mestnega oddelka, kateri se bo čedalje bolj razvijal, kakor kaže. Tam doslej ni nikake cerkve. Prostor je enako oddaljen od mestnih cerkva, in cerkev bo ljudem prav na priložnem kraju.

Someščani in sodeželani! Cerkev, zaobljubljena Presvetemu Srcu Jezusovemu, se bo torej res zidala; to veselo novico vam danes lahko naznamo. Vzdignila se bo nova cerkev, kar žele vsi verniki naše nadškofije. In prihajali bodo z vseh stranij va njo molit in ponižno častit Božje Srce ter Boga prosit za drage rajnike. Vzdignilo se bo zavetje miru in tolažbe, spomin, da se je znova posvetila naša dežela Presv. Srcu Jezusovemu in spomin petdesetletnice vladanja našega Presvetlega Cesarja.

Toda, kdaj bo sezidana nova cerkev? Someščani in sodeželani ter vsi, ki ljubite Srce Jezusovo, to zavisi od vas, od vaše ljubezni, ki ste jo že tolikrat v tako obilni meri pokazali. Delo je težavno, to vsakdo ve; toda katero sveto delo se nima boriti z mnogovrstnimi težavami? Odbor je imel dosihmal mnogo prestati, da je nadaljeval to podjetje, ki je nad vse drago našim srcem, pa pripravljen je prestati še več za tako plemenito stvar, samo da ga boste vi podpirali.

Od vaše pomoči je torej zavisen izid podjetja. Brez razlike stranke, narodnosti in stanov ste vedušno prispevali doslej; kažite še nadalje v tem svetem delu, da ste vsi bratje, da vas vse prešinja isti verski duh in odkritosrčno, lojalno domoljubje.

V tem svetem podjetju naj nas vse podpira misel, da je to delo blagoslovil in večkrat priporočil priljubljeni naš nadškof mons. Zorn, blagega spomina. Navdušuj nas za vstrajnost vzgled nepozabnega našega predsednika dr. Pavla Frapportija, kateri je ves gorel za sveto naše delo. Tako, kakor ta plemeniti mož, delajmo vsi, da se srečno izide delo, in da tako čim prej izpolnimo goreče želje našega novega kneza in nadškofa.

Zares je Prezvizišeni in Prečastiti mons. Missia na dopis, s katerim se mu je odbor ponižno poklonil, dobrohotno odgovoril ter pohvalil in podvzetje priporočil Božjemu Srcu. On želi moči in stanovitnosti vsem, ki sodelujejo. S prelepimi besedami piše, da bo Njegovemu srcu največja tolažba, ako bo videl, da bo v njegovi škofiji nova cerkev povzdignila pobožnost k Presv. Srcu Jezusovemu. »Ta pobožnost (tako piše prečastiti nadpastir) se kot nalašč prilega našemu času, ko je vse razcepljeno in razdeljeno. Prav Božja previdnost je razodela to pobožnost. Jaz ne vem, kaj nas bi moglo uspešneje zediniti, nego duhovno središče vsega krščanstva — Božje Srce Jezusovo.«

Na delo torej! Vsak še tako majhen dar, vsaka pripomoč bo ljuba Presv. Srcu, ki bo obilno poplačalo vse darovavce. Zedinimo se v tem delu, delajmo z zaupanjem, izkažimo se veledušne in močne v stvari, s katero bomo svečano izpovedali sv. katoliško vero in pokazali udanost Presvetlemu Cesarju.

V Gorici, 25. sušca 1898.

Odbor za zgradbo nove Cerkve Presv. Srca Jezusovega.

Žiga grof Attems,
podpredsednik.

Dr. Al. Faidutti,
tajnik.

Opombe: 1. Odbor bo skrbel, da se ustanovite v novi cerkvi dve večni sv. maši na teden za žive in mrtve dobrotnike.

2. Imena onih dobrotnikov, ki so že podarili, ali pa še bodo, vsaj 50 gld., bodisi v denarju bodisi v delu, bomo dali vsekati v kamen, katerega bomo postavili v novi cerkvi.

3. Kdor bi rad nabiral darila ali obljubljen darove za novo cerkev, lahko dobi v ta namen nabiralno polo pri odborovem blagajniku, gosp. Ivanu Ferrario v Rastelu št. 16.

4. Vse zneske prosimo pošiljati istemu blagajniku ali pa »Odboru za zgradbo cerkve zaobljubljene Presv. Srcu Jezusovemu v Gorici«. Darove, ali pa kar kdo obljubi, bo odbor naznanjal po časopisih. Kdor podari vsaj pet goldinarjev, lahko zahteva pobotnico.

Katoliškim časopisom, njim, ki goré za čiščenje Presv. Srca, ter vsem dobrotnikom priporočamo in jih prosimo, naj širijo ta poziv, kar je mogoče.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. aprila.

(Dopolnilne volitve v mestni zastop Ljubljanski.) Pri današnji volitvi za II. razred je bilo oddanih 715 glasov od 1103 volilcev. Izvoljeni so bili gg.: dr. Majaron s 496, Andrej Senekovič s 489, Anton Svetek s 488, Ivan Šubič s 486, Anton Komovec s 486 glasovi. — Nemčurska kandidata sta dobila: Mahr 198 in Dzinski 198 glasov.

(Deželni predsednik) ekscelenca baron Hein se je odpeljal danes za nekaj dni na Dunaj.

(»Slovenska krščansko socialna zveza«) naznanja svojim članom, da so nove knjižice s pravili že dogotovljene in jih člani lahko dobe vsak večer od 1/8.—1/9. ure in ob nedeljah od 9. do 11. ure dopoldne.

(Prihod cistercijanov v Zatičino.) Po dolgem pričakovanju dobili smo sv. Marka dan č. oo. cistercijane v Zatičino. Sedaj je prišel samo gosp. prior z jednim patrom, da prične s popraviljem. V jeseni, ko bo samostan za silo urejen, pride cel konvent. — Tako so prišli beli mnihi v nekdanje slavno svojo Zatičino. Želeli so priti brez posebnega vsprejema. Vender pa je ljudstvo pozdravilo jih, kolikor je bilo mogoče v naglici, slovesno. Že na Grosupljem pozdravili so novodošleca bližnji gospodje v imenu preč. gosp. dekana šmarskega. Potem pa so jih spremili v Zatičino, kjer jih je na kolodvoru vsprejel zatiški g. župnik. Tri slavoloke napravili so Zatičanje s primernimi napisi, dekleta pa so spletle vence, s katerimi so se okrasili transparenti, glavni vhod v samostan in vhod v cerkev. Šolska mladež pod vodstvom g. nadučitelja in gospdč. učiteljice napravili so špalir pred gradom. Tu so čakali tudi gg. uradniki cistercijanov, okolu in okolu pa velika množica ljudstva, da vidi svoje gospode. Med zvonjenjem in streljanjem pripeljala sta se č. gospoda v svoj dom. Pozdrav med c. kr. gg. uradniki in njima bil je pristrčen, ljudstvu pa se je bralo na obrazih, da z veseljem vsprejema mnihe, o katerih je že toliko čulo. — Na tem mestu zahvaljujem v imenu č. gosp. priorja gg. c. kr. uradnike, kakor tudi g. nadučitelja in gospdč. učiteljico, da so s svojo prijaznostjo omogočili tako lep vsprejem, potem vse gospode duhovnike, ki so svoje duhovne sobrate s svojo prisotnostjo počastili in vse druge, ki so po svojih močeh pripomogli do majhne, pa pristrčne slovesnosti. — Težka naloga čaka g. priorja, katero more izvršiti le z navdušenostjo do prospeha svojega reda, z energijo svoje osebe in s pomočjo božjo. Nikakor jim ni naše ljudstvo odklonjeno; sčasoma pa bode spoznalo, da je bil 25. april dan, ko so cistercijani Zatičino v last vzeli, velikanskega pomena v vsakem pogledu. Kako blag namen imajo cistercijani, vidimo in besed g. priorja: »Mi smo prišli med to ljudstvo, da med njim živimo, zanj delamo in med njim umrjemo.« Mi pa želimo č. oo. cistercijanom vspeha pri njihovem delu, blagoslova božjega: naj bi se zatiški samostan povspel do nekdanje slave, Bogu v čast, slovenskemu ljudstvu pa v dušno in telesno blagostanje! I. M.

(Iz Idrije.) Štrena se meša. Pri volitvi za cenilno komisijo glede osobninske dohodnine smo zmagali. Izvoljena sta gosp. Ivan Hladnik, vikar v Črnem Vrhu, in gosp. Ivan Vogelnik, c. kr. učitelj v Idriji.

Menimo pač, da ta dva stanova, duhovski in učiteljski, zastopata znatno večino volilcev logaškega okraja. Duhovnik in učitelj bosta pač najbolje poznala razmere naše. Vender so nekateri, katere silno jezi, da se je volitev tako izvršila. Seveda, posestnik na deželi — ta pozna izborna potrebo imenovanih stanov! Poleg pa obrtnik — naj bode tudi trgovec s čipkami — mož, ki je že vse mogoče na svetu poskusil, sedaj se lotil zopet prava, kajpada, ta pozna dohodke in stroške volilcev III. razreda! — Pa čemu vvod? Povejmo naravnost! Silno bode nekaterne, da občeje pri nas duhovnik prijazno z učiteljem. Učitelj in duhovnik sta mu trn v peti, ako sta si dobra. Zato zabavljajmo! Saj prilika je ugodna. Ti nesrečni klerikalci hoté uvesti pri nas uršulinke. »Le-te seveda bodo izpodrinile svetne učiteljice«, tako slepé (liberalci). Potegnili se je za ubogo učiteljstvo — čujte! — neki okoliški pomožni učitelj, kateri niti svojih študij ni mogel dovršiti na nobenem ljubljanskem učilišču. Res, izboren zagovornik! Zadnjo nedeljo je napravilo namreč naše dramatično društvo igró »Pojdimo na Dunaj.« Svojo ulogo je omenjeni pomožni učitelj, ki niti zrelostnega izpita nima, porabil, da je v svojih kupletih udrihal po klerikalcih in zabavljal nad »kloštri«. Siromak naj bi pomislil, da so v teh »kloštrih« učiteljice, ki so dovršile z odliko vse učiteljske izpite, v tem, ko sam niti do mature ni mogel dospeti!! V nekem kupletu si je želel še univerze v Idriji. Tu je gotovo sebi pot pripravljaj, drugi šoli tako ni kos. Žalostno, da so mu idrijski liberalci še ploskali, ne čuteč zasramovanja. Žalostno res, da Idriječanom ukazujejo drugod neporabni igralci! Še nekaj zanimivega! Ravnokar sem čul, da možje, ki bi v svoji službi imeli dovolj prilike pokazati svojo delavnost, pozvedujejo, kaj katehet-načelnik Marijanske kongregacije dopoveduje ob shodih Marijinim hčeram. Sila jih skrbi, da bi dekan in katehet ne pohujšala mladine. Toliko za sedaj — vidimo se pa skoro zopet v znamenju odkritosrčnosti in ne hinavstva ter zahrbtnih napadov. Tedaj, ne oziraje se na to, ali pridejo ali ne pridejo uršulinke v Idrijo — potolažite se, odločenega še ni nič — pojasnimo, koliko bi njih zavod Idriječanom koristil, komu bi bil na poti.

—a—

(Zbolela) sta nevarno gg. Jan. Dolinar, župnik na Raki, in Dominik Janež, ekspozit na Gori pri Sodražici, ter se priporočata v molitev.

(Po novem vožnem redu) za državne železnice, ki stopi v veljavo s 1. majnikom t. l., začne zopet voziti lokalni vlak med Ljubljano in Lescami. Iz Lesce se odpelje ta vlak zjutraj ob 6. uri 20 minut in dojde v Ljubljano na južni kolodvor ob 7. uri 55 minut zjutraj. Odpelje se pa vsak dan iz Ljubljane ob 7. uri 15 minut zvečer in dojde v Lesce ob 8. uri 50 minut zvečer. Drugi vlaki ostanejo na gorenjski železnici, kakor do sedaj.

(Iz Planine), 26. aprila. Utopljenca je našla danes zjutraj grajska perica blizu mosta pod gradom Haasberg. Ležal je vrh skale, na katero ga je voda priplavila. Spoznali so, da je mrlič posestnik Matija Slabé, z domačim imenom »Kočevar« iz Ivanjega Sela, župnije Unec, občine Rakek. Ponesrečenec je bil včeraj na Jurjevem semnju v Planini. Popoldan je iskal voza, da bi se bil domov peljal, ker je težko hodil. Spustil se je potem vendar peš iz Planine in najbrže pri znamenju ob stezi čez »Osredke« padel v vodo. Bog se usmili njegove duše! Potuhnjeni potok Unec je pogolnil novo žrtev. Ne mine leto, da bi kdo ne našel smrti v njegovih valovih. Ta nesreča nam z nova kliče v spomin besede: »Pravljene bodite, ker ne veste ne ure ne dneva!« Pristaviti bi bilo pa še opomin, da kdor ni popolnoma trezen, naj ne hodi ob vodi, voda in noč imata svojo moč.

(Iz Kaire), 20. aprila. Po dvadnevni vožnji na morju dospeli smo avstrijski jeruzalemski romarji 18. t. m. zvečer v Aleksandrijo. S kočijami smo se vozili po mestu ter ogledali znamenitosti, katerih mesto nima veliko. Dne 20. aprila popoldne peljali smo se z železnico v Kairo. Zvečer ob 8¼ uri smo dospeli na kolodvor, kjer so nas pričakovali nadškof aleksandr.-kahirski, koptovski apost. delegat msgr. Macairo, c. kr. avstr.-ogerski konzul in č. oo. lazaristi. Godba gojencev je svirala avstrijsko himno. Nastanili smo se v dveh

elegantnih hotelih du Nil in Khedivial. V osmih oddelkih z dragomani smo davi hodili po mestu. Popoldne pojdemo k piramidam, v muzej Gizeh in drugam. Dne 22. t. m. opoldne se odpeljemo skozi Izmajlo v Port Said in od tod s parobrodom v Jafo.

(Domača obrt) G. Matevž Oblak, urarski in kleparski mojster na Vrhniki, je tekom zadnjih let napravil po različnih cerkvah na Kranjskem mnogo lepih in solidnih del, spadajočih v njegovo stroko. Pred šestimi leti je izvršil pri nas pokritje stolpa z bakreno pločevino in novo uro za zvonik, in sicer oboje tako dobro in trpežno, da do danes ni bilo treba še nobenih poprav. Zato pri napravi takih del imenovanega mojstra vsem farnim uradom najtopleje priporočamo! Ekspozitura Bloke, aprila meseca 1898. Anton Vonča, eksposit. Jakob Mušič, Jožef Keršmanec, ključarja.

(S Krasa,) 23. aprila. [Izv. dopis.] Laška gorostasna nestrpnost in vlada. — Spomin na vstajo v Milanu od 18. do 23. marca 1848 in laški duhovni, pa tržaško-laška duhovščina ob 50letnici našega ljubljenege vladarja. — Vaš dopisnik »Slovenca« je meseca marca zavrnil neki laško pisani dopis oskrbnštva lahonske tržaške mestne bolnišnice, s pristavkom, da tukaj nihče ne umeva laščine in da ga tudi ne vsprejme po § 19. državnih temeljnih postav, ki vsacemu narodu, ravno tako slovenskemu kot italijanskemu, zagotavlja slovensko uradovanje. Ali kaj stori dotični uradnik? Mesto se odzvati, akoravno je on imel potrebo od mene vašega dopisnika glede nekega uradnega poročnega lista, ter storiti svojo uradno dolžnost, pošlje isti dopis slavnemu c. kr. okrajnemu glavarstvu v Gorico s prošnjo, da naj tistega v dopisu omenjenega župnika primora izdati mu uradno pisano listino. Da je naša primorska vlada takoj pripravna k vsaki uslugi, ki potrjuje »Irredento« v svojih protiaustrijskih nakanah, je razvidno iz poslanice, v kateri piscu tega pošilja isti laški dopis z nemško opazko: »Zur gefälligen Entsprechung.« Tako lahko raste greben čedalje bolj iredenti, ko vlada sama pomaga hoté ali nehoté k razširjanju tiste, kakor so 1848—1849 laški uradniki v lombardo-beneškem kraljestvu prevratnim življem potuho dajali. Menda nič boljše se zdaj v Trstu in v celem Primorju ne godi; kajti tekoči žalostni dogodki nas o tem z vso jasnostjo potrjujejo. Vse slovensko ljudstvo je ogorčeno, ko mora gledati že dolgoletno pristranost vlade, kako slabotno se ona vede navzlic odločni iredenti. Ta zapoveduje v Trstu zdaj vladi, kaj naj čini ali kaj ne dopušča. Kaj tacega je pač neslišano! To nas spominja prav na vstajo v Milanu leta 1848—1849. Vstajni odbor je tedaj namreč sklenil, da z novim letom 1858 ne sme nihče več niti duhana kaditi niti staviti v loterijo; ta prepoved je zadela državne dohodke. Ko so dne 3. januarja istega leta častniki in vojaki pušili na ulicah, jih napadejo mladi gospodje in v ta namen podkupljena druhal, ter zbivajo jim iz ust smodke. Ko je slednjič vojaštvo se prikazalo ter tem predrznostim konec storilo, pri katerej praski je bilo nekaj mrtvih in še več ranjenih, je mestna gosposka se bridko pritožila pri poveljniku, slavnem maršalu očetu Radetzkyemu, češ, da so vojaki krivi prelivanja krvi, ker so s pušenjem meščane izzivali! Tako se godi tudi zdaj jednako v Trstu. Laško časopisje ima vso prostost, ker piše brez vse kazni, kar hoče; je prav, kakor da ni v Trstu nobenega državnega pravedništva, ki bi branilo državne koristi ter pravico in zatirano katol. vero in narodnost slovensko. Kar je pa za slovenski narod najbolj žalostno in pohujšljivo, je to, da se celo drznejo laški duhovni »Amicovci« postaviti nasproti škofu ter tako so tudi oni posrednji vzročitelji s svojo pisavo istih obžalovanja vrednih neredov! — To njih vedenje, ki je povsem nasprotno s katoliško moralno, nas spominja na one žalostne dogodke krvave vstaje v Milanu od 18. do 23. marca 1848. Zgodovina pripoveduje, kako so tedaj laški duhovni v Milanu v talarju zvonili k vstaji na vseh zvonikih milanskih cerkv. Zato je zapovedal oče Radetzky na tiste zvonike, kjer so duhovni v talarju sami zvonili h krvavi vstaji, da naj se strelja s topovi, in marsikateri duhovnik je zletel zadet raz zvonika. Drugi višji duhovni pa so 20. marca popoldne došli k maršalu Radetzkyemu se za mir pogajati, pa le po hinavsko, akoravno so nosili križ in evangeljsko knjigo v

rokah. Tem hinavcem so podobni oni duhovni tržaški okoli »Amica«, ki so pozabili, da katoliška cerkev je in mora biti vsem narodnostim pravična, ravno zato se ona tudi katoliško imenuje, ker brani zatirane; a oni ravno nasprotno podpirajo tlačitelje vere in narodnosti slovenske, zaradi česa jih tudi laški katoliški »Osservatore di Milano« po pravici graja. S takim ravnanjem se pa škoduje neizmerno sveti veri, in to je, kar gotovo blagega in vsem pravičnega škofa najbolj boleti mora. »Et tu mi Bruto« bi se jim lahko z Jul. Cezarjem očitalo. Tu se vidi, kam se pride z negovanjem »absolutne« narodnosti. Mesto da bi se delalo za pravično pomirjenje zatiranega slovenskega naroda na Primorskem v veseli spomin na vladarjevo 50letnico, katera je pa žalibog primorskim Italijanom deveta briga, se pa s temi vnebovpijočimi krivicami širi iredenta, o čemur nas poleg vsega tudi oni izdajalski klici pred italijanskim konzulatom v Trstu prepričujejo. Kam pač jadra iredenta z vladno nemočjo?! Tako pridemo kmalu k začetku od konca!

(Razoroženje občin v Istri.) C. kr. namestništvo tržaško je izdalo odredbo, s katero se prepoveduje nositi orožje sumljivim osebam v občinah Poreč, Vrsar in Vižinada v Istri. Taka odredba je bila tem potrebnejša, ker je znano, v kako nevarnem zmislu se je rabilo orožje v teh krajih od ljudi naščuvanih proti hrvatski narodnosti. Prestopki proti tej odredbi se kaznujejo po § 32 ces. patenta z dne 24. avg. 1852.

(Premeščenja v Istrl.) Sodni pristav v Podgradu g. Josip Fon je premeščen k okr. sod. v Gorico; na njegovo mesto pride v Podgrad g. Maks Hrovatin. V Podgrad je nameščen tudi c. kr. praktikant g. Rud. Gruntar. Sodni pristav g. Ant. Žic pride iz Motovuna v Rovinj, v Motovun pride iz Ilirske Bistrice pristav gosp. dr. H. Stepančič. Sodni pristav g. Jos. Trevisan v Trstu pride v Pazin. V Krk pride sodni pristav g. Silvij Sinkovich (Šinkovec?)

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj, 27. aprila. Slovanska krščansko-narodna zveza je soglasno izvolila poslanca Povšeta svojim načelnikom.

Dunaj, 27. aprila. Ministerski predsednik grof Thun je danes v imenu vlade izjavil glede uredbe jezikovnega vprašanja nastopno: Pozdravljam z zadoščenjem, da se izvoli poseben odsek za uredbo jezikovnega vprašanja, ter izjavljam, da bo vlada radevolje podpirala njegovo delovanje. Želeti je, da se razglasi ta odsek stalnim, da lahko zboruje tudi tedaj, kedar je odloženo zasedanje državnega zbora. Pri uredbi jezikovnega vprašanja treba je stati na stališču, da se nekatera določila sklepajo v državnem zboru, druga v deželnih zbora in zopet druga da se določijo potom vladnih naredb, ker je to cela vrsta vprašanj, ki zahtevajo, da se ločena obravnavajo. Sem spadajo narodna načela, načela v varstvo manjšin, mnoga vprašanja glede jezika v šol, vsega tega odbor ne bo mogel prezirati. O vsem tem pa se treba dogovoriti, predno se stvar konečno spravi pred zbornico, kajti velika in usodna zmota je, da bi se jezikovni zakon mogel skleniti z večino proti odločno ugovarjajoči manjšini. Zato neobhodno treba, da se o tem stranke poprej dogovore. V tem oziru je posnemanja vredno postopanje deželnega zbora na Moravskem. Jezikovne navedbe grofa Badenija so odstranjene; sicer so zagovarjale popolno jednako-pravnost, vendar je bila njih oblika taka, da je lahko zadela ob odpor. Sedaj obstoječe jezikovne navedbe skušajo ustreči dejanjskim razmeram, vendar se tudi te navedbe lahko odstranijo, ako se stranke sporazumijo za boljše vredbo jezikovnih razmer. — Prebivalci države pričakujejo od državnega zbora resnega, uspešnega dela. Nikari prebivalstvo ne varajmo v teh njihovih opravičenih nadah. Nič ni bolj nevarnega, kakor če narodi pridejo do prepričanja, da sedanji parlament ni sposoben za nobeno resno uspešno delo. — Govor ministra predsednika je ob sklepu desnica odobravalala z dobro klici in ploskanjem, tudi levica je odobra-

vala pri posameznih odstavkih, nasprotstva
mej govorom ni bilo slišati od nobene strani.
— Posl. Funke je predlagal z ozirom na
važnost grof Thunove izjave, da se seja za-
ključi. Ta predlog je bil soglasno vsprejet.

Dunaj, 27. aprila. Grof Thun je dejal, da mora omeniti razen narodnostnega vprašanja tudi drugih važnih stvari, kajti ako imajo stranke narodno vprašanje za najvažnejše, so za vlado narodnostne želje le del njene naloge. Vlada se mora prav posebno ozirati na gospodarske potrebe raznih dežel. V narodnem vprašanju se mora vlada ozirati na posamezne narodnosti in na skupno državo. Vse to pa se ne more doseči s kako navadno formulo, zato treba resne, odločne volje od vseh strani.

Dunaj, 27. aprila. Izjava grofa Thuna je na desnici napravila ugoden vtis. Splošno mnenje je to, da izjava ne obsega ničesar, kar bi nasprotovalo načelom, katera zastopa desnica, dasi se na drugi strani priznava, da in merito izjava ne pove nič novega. Zadovoljna je bila desnica vzlasti z izjavo Thunovo glede varstva manjšin. — Omeniti je še iz govora Thunovega besede, da je nepotreben ves hrup proti sedanjim jezikovnim naredbam, ker razven določil za sodno postopanje dejanski nimamo nobenih jezikovnih naredb.

Dunaj, 27. aprila. Za današnje seje je
oglašanih pri razpravi o jezikovnih predlogih
54 govornikov.

Dunaj, 27. aprila. Včerajšnji poraz desnice bi bila vlada lahko zabranila, ako bi bila hotela vplivati na Italijane in na nekatere člane kat. ljudske stranke, a Thun tega ni hotel vsled mržnje do grofa Badenija.

Dunaj, 27. aprila. Parlamentarna komisija desnice ima danes sejo. Med drugim je sklenila vprašati klub katol. ljudske stranke in Rusinov, ali se po izidu včerajšnjega glasovanja še smatrata kot kluba desnice. — Seja se nadaljuje.

Dunaj, 27. aprila. Poslanec dr. Edvard Gregur, ki je nastopil proti mladočeškemu klubu, se je vdal ter objavil v „Nar. Listy“ izjavo, v kateri odobrava sedanjo taktiko mladočškega kluba.

Dunaj, 27. aprila. Sin praškega župana dr. Podlipnega je pozval na dvoboj poslanca Peschko zaradi razžaljenja očeta; poslanec Udržal je pozval poslanca Pommerja, kateri mu je zaklical: „Častnik, ki laže!“

Rim, 27. aprila. Poslanik Ferrero v Londonu ostavi svoje dosedanje mesto in prevzame v začetku maja poveljstvo armade v Florenci.

Vojska mej Španijo in Ameriko.

Akoravno se je pred napovedjo vojske na vseh straneh zatrjevalo, da mogoče že v nedeljo počí prvi strel in se pričneta kosati dva jednako navdušena nasprotnika. je vendar že danes četrty dan in vendar se vojska oficijelno še ni pričela. Razun tega, da so Amerikanci blokirali pristanišče v Havani in Cienfuegas, in da preži nekaj španjskih in ameriksanskih korzarjev na plen sovražnika, ni na bojišču skoro nikakega znamenja za vojsko. Da, dosedaj se niti ne ve, kje se pravo za pravo spoprimejo sovražne sile.

Španjska mornarica se nahaja po nekih poročilih na potu proti Ameriki, toda nihče ne ve, kam je namenjena. Na Kubo odplove le toliko vojnih ladij, kolikor se jih potrebuje za prevajanje vojakov, vsa druga mornarica pa ostane skupaj in izvrši ob ugodni priliki svojo tajno nalogo. Zdi se, da se Španjci ne brigajo preveč za Kubo samo, ker bodo eventuelen napad neznatnega števila ameriških bojnikov dolgo časa lahko odbijali kubanski vojaki sami, blokada sama jim pa škoduje le v toliko, da se jim ne more dovažati za vojsko potrebno blago. Toda dokler bo blokada samo v sedanjem obsegu, se Španjem ni treba posebno bati, ker ni treba posebnih zvijač, da se vtihotapi kaka ladija v havansko пристanišče.

Druge moči kot mornarico pa Amerikanci dosedaj nimajo. Njih redna armada šteje morda

komaj 50.000 mož, s katerimi se pač noben vojskovodja ne upa na Kubo. Čakati torej treba, da se organizuje, izvežba in adjustira armada prostovoljcev, kar pa se tako kmalu zgoditi ne more. Včeraj je še le došlo naročilo posamnim ameriškim državicam, naj zbere svoje prostovoljce. Država New-York odda 12 pehotnih polkov po 560 mož in dva konjeniška oddelka po 55 jezdecov. Pennsylvanija mora pripomoči z 10 polki in štirimi baterijami. Ostale države prispo s svojimi močmi primeroma še manj. Pehotna ameriška armada se zbere po dosedanjem načrtu v Chikamangi, Washingtonu, Atlanti in Charlestonu. Poveljnik Sampson odide s 5000 možmi, in sicer 4000 pešci in 1000 jezdec, na Kubo. Ob jednem bodo ti vojaki, ki so nekda najboljši in najzanesljivejši bojovníki, vzeli seboj živčža za vstaše. Ti se takoj zjedinijo z armado vstaškega vodje Gomeza, kateremu je baje pokornih 30.000 Kubancev.

Vlada v Washingtonu želi, da bi jej ne trebalo pošiljati mnogo močij na Kubo, ker bo nekaj moči potrebovala doma in ker se prostovoljci zelo neradi oglašajo za vojsko. Največ vojakov bo dobila vojna uprava mej trgovskimi pomočniki, drugi stanovi pa imajo velik strah pred kubansko mrzlico, ki pobere 35 do 50 odstotkov ljudi.

Dunaj, 27. aprila. Predsednik Mac Kinley se je odločil za hitrejšo vojno akcijo, nego se je do sedaj nameravala. Določil je, da se nemudoma polovica vojske odpošlje na Kubo, kjer naj se začne takoj resne vojaške operacije.

Kolonija, 27. aprila. Iz New-Yorka se poroča, da je vedno več gotovosti, da se vrši mej Washingtonom in Londonom dogovor glede neke zveze. Zatrjuje se tudi, da je s tem v zvezi odstop državnega tajnika Shermana.

London, 27. aprila. Iz Aten se poroča, da se mej Mac Kinleyevo vlado in Grško vrše dogovori glede odkupa grških vojnih ladij. Poroča se nadalje tudi, da gotovi krogi na Grškem, posebno pa vstaški vodje na Kreti zelo simpatizujejo z Amerikanci in so jim bojda že ponudili nekaj vojnih močij.

Havana. 27. aprila. Cena žitu in živilom sploh rapidno narašča. Maršal Blanco je odredil, da mora vse pod orožje, ker bo treba v kratkem rabiti silo proti ameriškim ladijam, ki preprečijo dovoz živeža.

Keywest, 27. aprila. Razni časnikarski poročevalci se pritožujejo, da ne morejo slobodno občeavati z uredništvii svojih listov v Evropi, ker je revizija brzojavk in drugih pošiljatev zelo stroga in se celo pri denarnih nakaznicah delajo zapreke.

New-Jork, 27. aprila. Navdušenje za vojsko, ki je prvotno vladalo mej ameriškim prebivalstvom, se je nekoliko ohladilo, le v Washingtonu in drugih večjih mestih je prebivalstvo še precej navdušeno za vojsko.

Newyork, 27. aprila. Minister za mor-
narico je odredil, da takoj odrine del bro-
dovja, ki ima nalog zajeti španjsko brodovje,
ako bi se bližalo Ameriki.

Newyork, 27. aprila. „Herald“ poroča: Španska banka na Portorico je ustavila izplačila. — V Havani preti radi pomanjkanja živeža lakota.

Melusine- ustna in zobna voda

deluje izborna proti zobobolu in gnjilobi
zób, utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno
sapo iz ust. 1 stekl. 50 kr.

Jedina zaloga 166 (6) 2

lekarna pri Mariji Pomagaj M. Leustek
v Ljubljani,

Realjeva cesta šte. 1, poleg mesarskega mosta.
☛ Telefon šte. 68. ☚

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306·2 m.

1893	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24. urah v mm.
26	9. zvečer	730.9	13.0	sr. jzahn.	del. oblak	
27	7. jutraj	729.3	8.6	sl. svzh.	jasno	0.0
	2. popol.	728.0	29.4	sr. jzahn.	del. jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 14.3°, za 2.9° nad normalom.

Krasna mladinska knjižica!

Pomladni Glasi

posvečeni
slovenski mladini.

8. zvezek. — S štirimi slikami.

Uredil in založil
Jan. Ev. Zorè.

Cena brošuram 30 kr., v pol platno vezanim 40 kr., v celo platno vezanim 55 kr., krasno vez. 75 kr., po pošti 5 kr. več. — Dobé se v ljubljanskem semenišču, v Katoliški Bukvarni in pri Jan. Kraju v Novem mestu. — Tudi se dobé prejšnji letniki razven prvega.

Lepo darilo otrokom ob raznih prilikah!

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem zapričel v Trstu trgovino za

komisijonalno in špedicijsko poslovanje.

Naročila, in sicer mala v pošiljках po 5 kg. po pošti, in od 30 kg. naprej pa po železnici, izvrševal bom točno in ceno.

Razpošiljal bom razen kolonijalnega blaga tudi druge na trg spadajoče stvari, kakor: sadje, zelenjavo, ribe i. dr. Pečal se bom z razprodavanjem domačih pridelkov, s prejemanjem blaga v svoja skladišča, dajal na ista naplačila in posredoval dotično prodajo na korist lastnika.

Trgoval bom tudi z vinom na debelo.

Sprejemem zastopstva trdnih — za konkurenco sposobnih — trdk in polagam za to kavejco.

Nadejaje se, da se me sorojaki domislijo, ostajam odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan

294 37-2

v Trstu, ulice S. Francesco št. 6.

Zaloga biciklov!

Najboljše vrste kolesa

tu- in inozemskih tovarn (Peugeot, Brennabor, Liglet Cycle „American“ in druge)

prilagočena podpisana po kolikor mogoče nizkih cenah.

Vsa v to stroko spadajoča popravila se bodo točno, solidno in po nizki ceni izvrševala.

Cenike razpošiljava na zahtevanje.

Z velespoštovanjem

206 20-7

Bohinec & Majcen,

Dunajska cesta št. 5.

Ondi je tudi mehanična delavnica.

La spomlad in stavbeno dobo!

Vse kar treba pri kmetijstvu, popravljanju in zidanju hiš.

Orala, brane, lopate, motike, krampe, vile, vsakovrstne žage in pile, lonci (železoliti in ploščevinasti), nagrobni križi, različna mizarška, tesarska, kovaška, ključarska in usnjarska orodja.

Štedilniki, pečl. kovano in valano železo, vsakovrstno kuhinjsko orodje, kovanja za okna, vrata in cele hiše. Železniške šine za oboke, cement, štorje za strop.

Zaradi opustitve trgovine

oblastno dovoljena

popolna razprodaja
vsakovrstne železnine po
tovarniških cenah.

Najlepša prilika g. trgovcem in sl. konsumnim društvom si vsakovrstno železnino najceneje naročiti. 293 8

And. Druškovič

Mestni trg št. 9./10.

Dratence in drat, vsakovrstne tehtnice, ploščevina vsakovrstna, kakor: mesingasta, pokfana, bakrena, cinkasta in pocinkana, bela in črna. Trombe za vodo in gnojnice. Svetilke in kovanja za kočije. Vsa kovrstne ključavnice, mesingaste kljčke, pante in zapake. Ledene omare in pipe za pivo. Kroglice in keglje za kegljanje itd. itd. itd.

Ivan Kordik

v Ljubljani.

Prešernove (Slonove) ulice št. 12-14,

trgovina z galanterijskim blagom, drobninami in igračami na debelo in na drobno,

prilagočena svojo bogato zalogo

različnega blaga

za krojače, črevljarje in sedlarje.

Gospodom gostilničarjem je na izbiro jedilna priprava (žlice, noži, vilice) vsake vrste in cene. 262 12-8

J. N. Potočnik

prilagočena svojo

krojaško delavnico

na Dunajski cesti št. 14

v Matijanovi hiši.

Izdeluje moška oblačila kar najboljše in prav po ceni; oskrbuje uniforme c. kr. državnim in železničnim uradnikom.

Posebno se prilagočena č. duhovščini, ker je zelo spreten v izdelavanju duhovniških oblačil in talarjev. 281 10-4

Koverta s firmo

prilagočena

„Katol. Tiskarna“

v Ljubljani.

F. P. Vidic & Co.

v Ljubljani

ponudijo po najnižji ceni poljubno množino

stavbinske opeke,
zarezne strešne opeke

(Strangfalz-Ziegel) in tem pripadajočo

stekleno zarežno opeko.

Strešna okna iz litega železa.

Peči in štedilna ognjišča

(lastni izdelek).

193 14

Roman-cement, dovski Portland-cement

pa tudi vse druge za stavbe potrebne predmete.

Najnižje cene.

Dunajska borza.

Dne 27. aprila.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	85	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	75	"
Avstrijska zlata renta 4%	121	"	55	"
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	"	55	"
Ogerska zlata renta 4%	120	"	60	"
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	"	15	"
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	913	"	—	"
Kreditne delnice, 180 gld.	352	"	75	"
London vista	120	"	75	"
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	"	82	"
20 mark	11	"	77	"
20 frankov (napoleonor)	9	"	55	"
Italijanski bankovci	44	"	47	"
C. kr. cekini	5	"	66	"

Dne 26. aprila.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	163	gld.	50	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	160	"	—	"
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	195	"	50	"
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	"	35	"
Tisne srečke 4%, 100 gld.	139	"	50	"
Dunavske vravnave srečke 5%	129	"	50	"
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	109	"	—	"
Posojilo goriskega mesta	112	"	50	"
4% kranjsko deželno posojilo	99	"	—	"
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98	"	70	"
Priporočene obveznice državne železnice	218	"	—	"
južne železnice 3%	180	"	25	"
južne železnice 5%	125	"	30	"
dolenjskih železnice 4%	99	"	50	"

Kreditne srečke, 100 gld.	205	gld.	—	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	170	"	—	"
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20	"	25	"
Rudolfove srečke, 10 gld.	27	"	—	"
Salmove srečke, 40 gld.	83	"	25	"
St. Genois srečke, 40 gld.	79	"	50	"
Waldsteinove srečke, 20 gld.	59	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	75	"
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155	"	50	"
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3440	"	—	"
Akcije tržanskega Lloyda, 500 gld.	417	"	—	"
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	72	"	75	"
Splošna avstrijska stavbinska družba	117	"	—	"
Montanska družba avstr. plan.	157	"	75	"
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	180	"	—	"
Papirnih rubljev 100	127	"	62	"

S 1. aprilom se prične novo celoletno naročevanje!

Avtentično oznanilo žrebanja tu in inozemskih loterijskih srečk, izkaz vseh izžrebanih državnih in zasebnih obilgacij.

Naročnina od 1. aprila do konca dec. t. l. je za Avstro-Ogersko gld. 2.—.

MERCUR

XXXVI. leto.

S 1. aprilom na novo vstopivši naročniki dobijo, dokler je še kaj zalogo, kot

brezplačni privržek „Finanzielles Jahrbuch“, ki obsega zaznamek vseh izžrebanih srečk. — Naročuje se s pošttnimi nakaznicami pri vseh c. in kr. pošttnih uradih in pri administraciji „Mercur“, Dunaj, I., Wollzeile 10.